

Първитѣ фенери. Въ тѣзи нѣколко години, които отдѣлягъ лимпата—чайникъ отъ лампата на Аргандъ, по улицитѣ на голѣмитѣ градове, станали голѣми промѣни. Най-напредъ били освѣтлени съ фенери улицитѣ на Парижъ. Това било едно голѣмо събитие. Кралъ Людовикъ XIV по този поводъ заповѣдалъ да се отсѣче особенъ медалъ. Казватъ, че поради тѣзи именно фенери, царуването на Людовикъ XIV било наречено „блестящо“.

Двадесетъ години следъ Парижъ били освѣтени и улицитѣ на Лондонъ.

Единъ изобретателенъ човѣкъ на име Едуардъ Хемингъ се заелъ срещу малка заплата да запалва по единъ фенеръ на всѣка десета пжтна врата, и то само въ безлунна нощъ, презъ зимата и отъ шестъ до дванадесетъ часа презъ нощъта.

Предложението на този човѣкъ предизвикало буря отъ възхищение. Наричали го гениаленъ изобретателъ; казвали, че „откритията на другитѣ изобретатели сж нищо въ сравнение съ подвига на човѣка, който превърна черната нощъ въ бѣлъ день.“

(Следва).

